

[Foss.]

kommission, som her lovfæstes, og som nu fortsætter sit arbejde, vil lede os frem på en sådan måde, at Danmark kan udnytte de erfaringer, der gøres i andre lande, og at vi kan få en stab af dygtige folk, der er i stand til at udnytte disse erfaringer i vort eget land. Hermed anbefaler jeg på mit partis vegne, at lovforslaget hurtigt gennemføres.

Rager: Jeg kan slutte mig til de foregående ordførere og anbefale hurtigt gennemførelse af det fremsatte lovforslag med de ændringer, der er foreslået af finansministeren og tiltrådt af udvalget. Det kan ikke nægtes, at udvalget særlig i sine sidste levedage, eller vel den sidste, havde fart på, lidt mere fart, end jeg i almindelighed synes om ved arbejdet her i folketinget. På den anden side tror jeg, det var meget heldigt. Det var heldigt, for det første fordi det viste sig, at pressen desværre havde misforstået forskellige referater, der var blevet givet, og dernæst fordi kommissionen, som havde siddet og arbejdet i fred fra sin udnævnelse, og indtil dette lovforslag blev fremsat i folketinget, ret naturligt er blevet bremset i sit arbejde, indtil forslaget vedtages. Og det blev ved den samtale, vi havde med nogle af kommissionens medlemmer, bestemt fremhævet, at de måtte anse det for ønskeligt, naturligvis af forskellige praktiske grunde, snarest at få stilstanden afløst af arbejde. Derfor tror jeg, det var nødvendigt at bøje sig for ønsket om, at vi kunne få dette lovforslag vedtaget, inden folketinget tog på juleferie, og at det er rigtigt, at vi gør det.

Jeg skal iøvrigt ikke komme dybere ind på de forskellige enkeltheder i forslaget. Jeg er meget enig med det ærede medlem hr. Foss i de udtalelser, han fremsatte. Men jeg må tage afstand fra det ærede medlem hr. Jørgen Grams udtalelser specielt på eet punkt, nemlig at vi herhjemme skulle stå tilbage for Norge og Sverige. Jeg ønsker selvsagt ikke at komme ind på, hvorledes forholdene i enkeltheder ligger i Danmark, Norge og Sverige, for jeg tror ikke, det tjener noget fornuftigt formål at drøfte dette offentligt; men jeg vil meget nødigt have, at man skal gå fra debatten her i dag, eller når forslaget er vedtaget ved tredje behandling, med den

tro, at der er forsømt noget fra de danske atomfysikerer og atomkraftudnytters side, og derfor ønsker jeg bestemt at tage afstand fra udtalelser om, at vi skulle være længere tilbage end Sverige og Norge.

Jeg forstod ved den udvalgsdrøftelse, der fandt sted, at det var meget magtpåliggende for de medlemmer af kommissionen, der beskæftiger sig med den anvendte atomkraft, mere magtpåliggende end for dem, der beskæftiger sig med den videnskabelige side, at der hurtigst muligt blev sendt folk herfra til England, hvor de i henhold til den bestående overenskomst ville kunne få lejlighed til virkelig at sætte sig ind i, hvor langt man er nået i England med hensyn til opbygningen af de reaktorer, ved hjælp af hvilke man skulle kunne fremstille atomkraft og elektricitet, og der er faldet andre ord under debatten her i dag om, at det er overordentlig vigtigt, at vi så hurtigt som muligt får uddannet det nødvendige antal teknikere. Der må jeg pege på, at man fra udlandets side — ja, nu ved jeg ikke, om man skal sige heldigvis eller desværre — har meget stor interesse for danske uddannede teknikere.

Et meget stort firma i USA har, som det vil være bekendt, fornylig haft folk herovre, og de har taget godt for sig af retterne. Vi kan naturligvis kun være glade for, at unge teknikere på den måde kommer ud og prøver deres kræfter, og sikkert under økonomisk særdeles gunstige forhold, men på den anden side, når det sker i så stor udstrækning, at vi risikerer at komme til at mangle dem herhjemme, er det ikke så godt, og en virkelig teknisk videnskabelig uddannelse bygger man jo ikke op i løbet af kort tid. Det er ikke alene et spørgsmål om bygninger og lokaler, forsøgsapparater o. s. v., men også et spørgsmål om egnede lærere o. s. v. Derfor er der her et område, som jeg tror det vil være naturligt at følge med den allerstørste opmærksomhed.

Jeg har gerne villet knytte disse enkelte bemærkninger til betænkningen, som vi iøvrigt heldigvis har været enige om, og jeg tror også, det vil være godt, hvis vi arbejder videre med denne sag i enighed.

Tholstrup: Ved første behandling kom jeg ind på spørgsmålet om personellet,